

UZASADNIENIE

W dniu 4 lutego 2014 r. powód (...) sp. z o.o.z siedzibą w W.(dalej jako: „powód” lub (...)) wytoczył powództwo przeciwko D.A.prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...)(dalej jako: „pozwany” lub (...)) o zapłatę kwoty 253 396,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 stycznia 2014 r. oraz kosztami postępowania sądowego według norm przepisanych.

(pozew, k. 3-6)

W dniu 7 marca 2014 r. pozwany wniósł odpowiedź na pozew w której wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 7 217,00 zł.

(odpowiedź na pozew, k. 83)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód prowadzi przedsiębiorstwo w zakresie którego zajmuje się w szczególności leasingiem finansowym i wynajmem samochodów osobowych i innych środków transportu.

(odpis pełny z KRS, k. 9-12)

W dniu 7 września 2010 r. D. A. udzielił pełnomocnictwa J. A.. Pełnomocnictwo obejmowało swym zakresem zawieranie w imieniu pozwanego i na jego rzecz umów leasingu z powodem, w tym do podejmowania wszelkich czynności prawnych i faktycznych związanych z zawieraniem tych umów, **ustanawiania zabezpieczeń polegającego w szczególności na:** zawieraniu umów zastawu rejestrowego, umów przewłaszczenia na zabezpieczenie i **wystawiania weksli in blanco, składania i przyjmowania w imieniu pozwanego oświadczeń woli,** nabywania praw i zaciągania zobowiązań oraz kwitowania z odbioru korespondencji oraz podejmowania innych czynności związanych zawarciem umów leasingu. Pełnomocnictwo zostało ograniczone terminem rozwiązującym, upływającym dnia 31 grudnia 2015 r.

Pełnomocnictwo zawiera urzędowe poświadczenie podpisu D.A.przez Konsula RP w H.(Republika Finlandii) z dnia 10 września 2010 r.

(pełnomocnictwo, k. 19)

Dnia 25 października 2010 r. pozwany jako korzystający zawarł z powodem jako finansującym umowę leasingu nr (...)(dalej (...)). Przedmiotem leasingu był ciągnik siodłowy D.(...)wyprodukowany w 2010 r. o numerze seryjnym (...). Zgodnie z umową, powód zobowiązał się nabyć za cenę 67 000,00 EUR netto przedmiot leasingu od (...) Serwis sp. z o.o.z siedzibą w W.i oddać go pozwanemu do używania na czas trwania umowy. Pozwany zobowiązał się do uiszczania rat leasingowych.

Zgodnie z § 3 ust. 1 Umowy 1, Czas trwania umowy został oznaczony na 60 miesięcy. Zgodnie z ust. 4, Pozwany był zobowiązany do zapłaty wstępnej raty leasingowej w wysokości 10% podstawy wyliczania rat leasingowych, powiększonej o wartość podatku od towarów i usług. Zaliczka na poczet raty wstępnej miała zostać wniesiona w terminie 5 dni od podpisania umowy ustęp 7.1). Zgodnie z ust. 5, pozwany był zobowiązany do zapłaty 60 rat leasingowych w wysokości 1,835776% podstawy wyliczania rat leasingowych, powiększonych o wartość podatku od towarów i usług. Podstawą wyliczenia rat leasingowych była wartość przedmiotu leasingu wyrażona w walucie umowy (ustęp 8.1). Walutą umowy był polski złoty (ustęp 2). W § 7 Umowa 1 wymieniała wymagane zabezpieczenia: **weksel in blanco,** notatka z wizytacji klienta oraz aktualna (nie starsza niż 6 miesięcy) pozytywna opinia bankowa z (...) Bank (...) S.A.

(Umowa (...), k. 28-29, aneks nr (...) z dnia 27 października 2010 r., k. 31)

W dniu 25 października 2010 r. powód i pozwany zawarli aneks nr (...) do Umowy nr (...), w którym ustalono, że pierwsza rata leasingowa wymagalna jest w terminie 30 dni od chwili początku leasingu.

(aneks nr (...) do Umowy nr (...), k. 30)

Dnia 25 października 2010 r. pozwany jako korzystający zawarł z powodem jako finansującym umowę leasingu nr (...) (dalej (...)). Przedmiotem leasingu była naczepa K. S. 24 wyprodukowana w 2008 r. Zgodnie z umową, powód zobowiązał się nabyć za cenę 147 700,00 zł netto przedmiot leasingu od (...) Serwis sp. z o.o. z siedzibą w W. i oddać go pozwanemu do używania na czas trwania umowy. Pozwany zobowiązał się do uiszczania rat leasingowych.

Zgodnie z § 3 ust. 1 Umowy 1, Czas trwania umowy został oznaczony na 60 miesięcy. Zgodnie z ust. 4, Pozwany był zobowiązany do zapłaty wstępnej raty leasingowej w wysokości 10% podstawy wyliczania rat leasingowych, powiększonej o wartość podatku od towarów i usług. Zaliczka na poczet raty wstępnej miała zostać wniesiona w terminie 5 dni od podpisania umowy (ustęp 7.1). Zgodnie z ust. 5, pozwany był zobowiązany do zapłaty 60 rat leasingowych w wysokości 1,857878% podstawy wyliczania rat leasingowych, powiększonych o wartość podatku od towarów i usług. Podstawą wyliczenia rat leasingowych była wartość przedmiotu leasingu wyrażona w walucie umowy (ustęp 8.1). Walutą umowy był polski złoty (ustęp 2). W § 7 Umowa 1 wymieniała wymagane zabezpieczenia: **weksel in blanco**, notatka z wizytacji klienta, aktualna (nie starsza niż 6 miesięcy) pozytywna opinia bankowa z (...) Bank (...) S.A. oraz oryginał aktualnego wyciągu z Krajowego Rejestru Zastawów stwierdzający, że przedmiot leasingu w nim nie figuruje.

(Umowa (...), k. 34-35, aneks nr (...) z dnia 25 października 2010 r., k. 37)

W dniu 25 października 2010 r. powód i pozwany zawarli aneks nr (...) do Umowy nr (...), w którym ustalono, że pierwsza rata leasingowa wymagalna jest w terminie 30 dni od chwili początku leasingu.

(aneks nr (...) do Umowy nr (...), k. 30)

Dnia 10 stycznia 2011 r. pozwany jako korzystający zawarł z powodem jako finansującym umowę leasingu nr (...) (dalej (...)). Przedmiotem leasingu był ciągnik siodłowy R.(...) wyprodukowany w 2011 r. Zgodnie z umową, powód zobowiązał się nabyć za cenę 69 000,00 EUR netto przedmiot leasingu od (...) J. K. (1) w K. i oddać go pozwanemu do używania na czas trwania umowy. Pozwany zobowiązał się do uiszczania rat leasingowych.

Zgodnie z § 3 ust. 1 Umowy 1, Czas trwania umowy został oznaczony na 60 miesięcy. Zgodnie z ust. 4, Pozwany był zobowiązany do zapłaty wstępnej raty leasingowej w wysokości 10% podstawy wyliczania rat leasingowych, powiększonej o wartość podatku od towarów i usług. Zaliczka na poczet raty wstępnej miała zostać wniesiona w terminie 5 dni od podpisania umowy (ustęp 7.1). Zgodnie z ust. 5, pozwany był zobowiązany do zapłaty 60 rat leasingowych w wysokości 1,826555% podstawy wyliczania rat leasingowych, powiększonych o wartość podatku od towarów i usług. Podstawą wyliczenia rat leasingowych była wartość przedmiotu leasingu wyrażona w walucie umowy (ustęp 8.1). Walutą umowy był polski złoty (ustęp 2). W § 7 Umowa 1 wymieniała wymagane zabezpieczenia: **weksel in blanco**, oraz podpisane przez osobę upoważnioną wyniki finansowe za okres bieżący.

(Umowa (...), k. 40-41, aneks nr (...) z dnia 15 lipca 2011 r., k. 43)

Dnia 10 stycznia 2011 r. pozwany jako korzystający zawarł z powodem jako finansującym umowę leasingu nr (...) (dalej (...)). Przedmiotem leasingu był naczepa (...) chłodnia wyprodukowana w 2007 r. Zgodnie z umową, powód zobowiązał się nabyć za cenę 145 000,00 zł netto przedmiot leasingu od (...) Serwis sp. z o.o. z siedzibą w W. i oddać go pozwanemu do używania na czas trwania umowy. Pozwany zobowiązał się do uiszczania rat leasingowych.

Zgodnie z § 3 ust. 1 Umowy 1, Czas trwania umowy został oznaczony na 60 miesięcy. Zgodnie z ust. 4, Pozwany był zobowiązany do zapłaty wstępnej raty leasingowej w wysokości 10% podstawy wyliczania rat leasingowych,

powiększonej o wartość podatku od towarów i usług. Zaliczka na poczet raty wstępnej miała zostać wniesiona w terminie 5 dni od podpisania umowy (ustęp 7.1). Zgodnie z ust. 5, pozwany był zobowiązany do zapłaty 60 rat leasingowych w wysokości 1,847874% podstawy wyliczania rat leasingowych, powiększonych o wartość podatku od towarów i usług. Podstawą wyliczenia rat leasingowych była wartość przedmiotu leasingu wyrażona w walucie umowy (ustęp 8.1). Walutą umowy był polski złoty (ustęp 2). W § 7 Umowa 1 wymieniała wymagane zabezpieczenia: **weksel in blanco**, oryginał potwierdzenia od Dostawcy, że przedmiot stanowi jego własność, jest wolny od jakichkolwiek wad prawnych i obciążeń na rzecz osób trzecich, oraz nie jest przedmiotem żadnego postępowania bądź zabezpieczenia, oryginał aktualnego wyciągu z Krajowego Rejestru Zastawów stwierdzający, że przedmiot leasingu w nim nie figuruje oraz podpisane przez osobę upoważnioną wyniki finansowe za okres bieżący.

(Umowa (...), k. 46-47, aneks nr (...) z dnia 15 lipca 2011 r., k. 48)

Integralną część Umów (...) stanowiły Ogólne Warunki Leasingu (dalej: (...)). Paragraf 4 OWL zawierał następujące postanowienia:

„1. Zaliczka ma poczet wstępnej raty leasingowej jest wymagalna w terminie 5 dni od daty podpisania umowy leasingu i przed złożeniem Dostawcy zamówienia przez Finansującego, o ile umowa leasingu nie stanowi inaczej. Wstępna rata leasingowa jest wymagalna w dacie wymagalności pierwszej raty leasingowej.

2. Pierwsza rata leasingowa wymagalna jest w terminie 5 dni od chwili początku leasingu.

3. Druga rata leasingowa wymagalna będzie pierwszego, piątego, dziesiątego, piętnastego, dwudziestego lub dwudziestego piątego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym miał miejsce początek leasingu, zależnie od tego, który z tych dni miesiąca będzie najbliższym dniem miesiąca następującym po chwili początku leasingu.

4. Każda następna rata leasingowa będzie wymagalna w tym samym dniu każdego następnego miesiąca.

5. Wartość końcowa będzie wymagalna miesiąc po terminie wymagalności ostatniej raty leasingowej.

6. Za dzień terminowego spełnienia świadczenia uważa się dzień wpływu środków na rachunek Finansującego. W przypadku nieterminowego wnoszenia płatności naliczane będą odsetki w wysokości dwukrotności stawki odsetek ustawowych. Ustala się, że wszelkie wpłaty dokonywane przez Korzystającego Finansujący ma prawo zaliczyć w pierwszej kolejności na poczet opłat manipulacyjnych i kosztów windykacji (w tym kosztów inkasa jakie nalicza firma windykacyjna zajmująca się na zlecenie Finansującego windykacją należności pieniężnych), naliczonych odsetek za opóźnienie, kosztów ubezpieczenia przedmiotu leasingu, jeżeli takie koszty ponosi Finansujący), a następnie na najdawniej wymagalne należności główne. Sposób zarachowania wpłaty stanowi wyłącznie uprawnienie Finansującego. Jeżeli Korzystającego łączy z Finansującym kilka stosunków prawnych, wówczas Finansujący – stosując zasadę wyrażoną powyżej – jest uprawniony do zaliczenia dokonywanych wpłat na poczet zaległości z dowolnego, wybranego przez siebie stosunku prawnego. Odmienne zastrzeżenia dokonywane przez Korzystającego w tytule płatności do Finansującego będą traktowane przez strony jako nieskuteczne i nieważne. Wszelkie wezwania do zapłaty podlegają opłacie manipulacyjnej w wysokości określonej w Tabeli opłat i prowizji, o której mowa w § 11 ust. 3 i 5 OWL.”

Paragraf 8 OWL zawierał następujące postanowienia:

„1. Wypowiedzenie umowy leasingu przed upływem okresu na jaki została zawarta jest wyłączone.

2. Finansujący może jednakże wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym w razie gdy:

a) Korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą raty leasingowej lub innej należności wynikającej z umowy leasingu, bądź też nienależycie wykonał jakikolwiek inny obowiązek wynikający z umowy leasingu lub Ogólnych Warunków Leasingu, o ile Finansujący wyznaczył Korzystającemu na piśmie odpowiedni termin do zapłaty zaległości lub

należytego wykonania zobowiązania, z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu tego terminu będzie uprawniony do wypowiedzenia umowy leasingu; (...)

3. W przypadku wypowiedzenia umowy leasingu na podstawie § 8 ust. 2 Korzystający jest zobowiązany w terminie 7 dnia na własny koszt i ryzyko zwrócić przedmiot leasingu Finansującemu do miejsca przez niego wskazanego. Koszty windykacji przedmiotu leasingu ponosi Korzystający

Za przetrzymywanie przedmiotu leasingu mimo rozwiązania umowy w tym trybie, Korzystający zapłaci Finansującemu karę umowną w wysokości trzykrotności raty leasingowej obowiązującej w miesiącu, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy, za każdy miesiąc przetrzymywania przedmiotu leasingu.

Nadto Finansujący może żądać od Korzystającego natychmiastowego zapłacenia następujących należności:

a) Sumy wymagalnych i niezapłaconych rat leasingowych (powiększonych o podatek VAT, gdy ten jest należny) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wymagalności poszczególnych rat do dnia ich zapłaty;

b) Odszkodowania w kwocie sumy pozostałych do zapłaty rat leasingowych netto oraz wartości wykupu, pomniejszonych w drodze zdyskontowania, o ile Korzystający zwróci w żądanym terminie przedmiot leasingu. Wysokość dyskonta ustala się na stopę określoną w § 4 ust. 2 pkt 2.2 umowy leasingu z zastrzeżeniem § 4 ust. 3 i 5 OWL, obowiązującą w dniu rozwiązania umowy.

W przypadku sprzedaży przedmiotu leasingu przez Finansującego, należności wymienione w tym punkcie zostaną pomniejszone o 90% kwoty uzyskanej z tytułu sprzedaży przedmiotu leasingu, nie więcej jednak niż do wysokości tych należności. W przypadku zaś oddania przedmiotu leasingu innemu podmiotowi w leasing, należności te zostaną pomniejszone o 90% podstawy wyliczania rat leasingowych ustalonej w nowej umowie leasingowej, jednakże nie więcej, niż do wysokości tych należności.

c) Ewentualnych innych kosztów poniesionych przez Finansującego w związku z wypowiedzeniem umowy leasingu lub sprzedażą przedmiotu leasingu, takich jak koszty windykacji lub składowania przedmiotu leasingu.”.

(OWL, k. 32-33, 38-39, 44-45, 49-50)

Komparacje Umów (...),(...),(...)i (...)zawierały stwierdzenie, że powód zawiera je, będąc reprezentowanym przez: L. Z.– Prezesa Zarządu oraz J. S. (1)- Członka Zarządu. Umowa (...)wraz z aneksem nr (...)z dnia 25 października 2010 r., Umowa (...)wraz z oboma aneksami, były podpisane w imieniu powoda przez: A. W.- Specjalistę ds. Realizacji Umów Leasingowych oraz M. S.– Specjalistę ds. Realizacji Umów Strategicznych. Aneks nr (...)z dnia 27 października 2010 r. do Umowy (...), Umowa (...)wraz z aneksem nr (...)z dnia 18 stycznia 2011 r. oraz Umowa (...)wraz z aneksem były podpisane przez A. K.– Specjalistę ds. Realizacji Umów Leasingowych oraz J. K. (1)ds. Realizacji Umów Leasingowych. Aneks nr (...)z dnia 15 lipca 2011 r. do Umowy (...)został podpisany przez A. W.i A. K..

A. K.była umocowana do reprezentowania powoda w zakresie zwierzania umów leasingu do wysokości 250 000,00 euro wraz z J. K. (1).

J. K. (1)był umocowany do reprezentowania powoda w zakresie zwierzania umów leasingu do wysokości 250 000,00 euro wraz ze Specjalistą ds. Realizacji Umów Leasingowych.

M. S.była umocowana do reprezentowania powoda w zakresie zwierzania umów leasingu do wysokości 150 000,00 euro wraz ze Specjalistą ds. Realizacji Umów Leasingowych.

A. W.była umocowana do reprezentowania powoda w zakresie zwierzania umów leasingu do wysokości 150 000,00 euro wraz z M. S..

(pełnomocnictwa pracowników powoda, k. 104-107)

W imieniu pozwanego Umowy, OWL i aneksy do nich podpisywał J. A..

J. A. podpisał cztery weksle in blanco na rzecz powoda – dwa zostały wystawione 25 października 2010 r., zaś dwa 10 stycznia 2011 r. Weksle zawierały klauzulę „zapłać bez protestu”, zaś jako miejsce płatności wskazano (...) S.A. Oddział w Polsce, ul. (...), (...)-(...) W..

Weksle zostały wypełnione w ten sposób, że weksle z 25 października 2010 r. zostały uzupełnione na kwoty 106 077,81 zł oraz 67 325,98 zł, zaś weksle z 10 stycznia 2011 r. na kwoty 46 477,45 zł oraz 33 514,43 zł. Jako termin wykupu wszystkich weksli wpisano dzień 28 stycznia 2014 r.

(weksle, k.13-14)

Dnia 19 czerwca 2012 r. powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty nr (...) dot. kwoty 48 800,63 zł. Powód wezwał do zapłaty kwoty w ciągu 3 dni, pod zagrożeniem przejęcia przedmiotu leasingu.

(wezwanie do zapłaty, k. 51-52, wyciąg z książki nadawczej, k. 53-54)

Pismem z dnia 10 lipca 2012 r. powód oświadczył o wypowiedzeniu Umowy (...), żądając bezzwłocznego wydania przedmiotu leasingu oraz zapłaty kwoty 211 298,02 zł w terminie do 24 lipca 2012 r. Na kwotę składały się nieziszczone przez pozwanego płatności w wysokości 15 937,08 zł, przyszłe płatności zdyskontowane według postanowień OWL w wysokości 190 728,50 zł, odsetki w wysokości 693,24 zł oraz pozostała do zapłaty składka na ubezpieczenie w wysokości 3 939,20 zł.

(wypowiedzenie Umowy (...), k. 55-56)

Pismem z dnia 10 lipca 2012 r. powód oświadczył o wypowiedzeniu Umowy (...), żądając bezzwłocznego wydania przedmiotu leasingu oraz zapłaty kwoty 114 321,85 zł w terminie do 24 lipca 2012 r. Na kwotę składały się nieziszczone przez pozwanego płatności w wysokości 7 7893,51 zł, przyszłe płatności zdyskontowane według postanowień OWL w wysokości 105 216,87 zł, odsetki w wysokości 350,43 zł oraz pozostała do zapłaty składka na ubezpieczenie w wysokości 861,04 zł.

(wypowiedzenie Umowy (...), k. 57-58)

Pismem z dnia 10 lipca 2012 r. powód oświadczył o wypowiedzeniu Umowy (...), żądając bezzwłocznego wydania przedmiotu leasingu oraz zapłaty kwoty 250 480,73 zł w terminie do 24 lipca 2012 r. Na kwotę składały się nieziszczone przez pozwanego płatności w wysokości 23 150,34 zł, przyszłe płatności zdyskontowane według postanowień OWL w wysokości 226 558,10 zł oraz odsetki w wysokości 772,29 zł.

(wypowiedzenie Umowy (...), k. 59-60)

Pismem z dnia 10 lipca 2012 r. powód oświadczył o wypowiedzeniu Umowy (...), żądając bezzwłocznego wydania przedmiotu leasingu oraz zapłaty kwoty 122 656,08 zł w terminie do 24 lipca 2012 r. Na kwotę składały się nieziszczone przez pozwanego płatności w wysokości 7 890,75 zł, przyszłe płatności zdyskontowane według postanowień OWL w wysokości 112 191,88 zł, odsetki w wysokości 350,49 zł oraz pozostała do zapłaty składka na ubezpieczenie w wysokości 2 222,96 zł.

(wypowiedzenie Umowy (...), k. 61-62)

Wypowiedzenia Umów (...) zostały doręczone pozwanemu w dniu 17 lipca 2012 r.

(potwierdzenie odbioru, k. 63)

W dniu 28 listopada 2013 r. powód uznał kwotę 85 000,00 zł zapłaconej przez kompensatę tytułem sprzedaży przedmiotu z Umowy (...) dotyczącej naczepy (...).

(nota uznaniowa, k. 64)

W dniu 23 lipca 2013 r. powód uznał kwotę 154 000,00 zł zapłaconej przez kompensatę tytułem sprzedaży z Umowy (...).

(nota uznaniowa, k. 65)

W dniu 10 grudnia 2013 r. powód uznał kwotę 130 000,00 zł zapłaconej przez kompensatę tytułem sprzedaży przedmiotu z Umowy (...) dotyczącej ciągnika siodłowego (...) o nr. nadwozia (...).

(nota uznaniowa, k. 66)

W dniu 10 lipca 2012 r. powód obciążył z tytułu wypowiedzianej Umowy (...) powoda kwotą 194 667,70 zł.

(nota obciążeniowa, k. 67)

W dniu 10 lipca 2012 r. powód obciążył z tytułu wypowiedzianej Umowy (...) powoda kwotą 106 077,91 zł.

(nota obciążeniowa, k. 68)

W dniu 10 lipca 2012 r. powód obciążył z tytułu wypowiedzianej Umowy (...) powoda kwotą 226 558,10 zł.

(nota obciążeniowa, k. 69)

W dniu 10 lipca 2012 r. powód obciążył z tytułu wypowiedzianej Umowy (...) powoda kwotą 114 414,84 zł.

(nota obciążeniowa, k. 71)

W dniu 29 lipca 2013 r. powód obciążył z tytułu odsetek od zaległej kwoty 3 690,00 zł odsetkami w kwocie 139,31 zł.

(nota odsetkowa, k. 70)

Pismami z dnia 16 stycznia 2014 r. powód zawiadomił pozwanego o wypełnieniu weksli oraz dacie ich wykupu. Pisma nadane przesyłką poleconą zostały doręczone pozwanemu w dniu 22 stycznia 2014 r.

(wezwanie do wykupu weksla, k. 20-23, potwierdzenia odbioru k. 24-27)

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2014 r. Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków J. A. i M. R. na okoliczność zawarcia umów leasingu będących przedmiotem sporu przez J. A. w imieniu i na rzecz pozwanego i legitymowania się przez niego pełnomocnictwem o treści jak załączona do pozwu, z uwagi na nieistotność zeznań tych świadków dla rozstrzygnięcia w rozumieniu art. 227 k.p.c., ze względu na przyjętą przez Sąd koncepcję rozstrzygnięcia sprawy, o czym będzie mowa poniżej.

Powód nie zgłosił zastrzeżeń do protokołu na podstawie art. 162 k.p.c.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo oparte jest na dwóch podstawach prawnych i faktycznych.

Żądanie pozwu oparte jest na zobowiązaniu wekslowym oraz zobowiązaniu umownym.

Pierwszą podstawą prawną jest art. 9 w związku z art. 101 Prawa wekslowego.

Drugą podstawą prawną jest art. 709¹ k.c. oraz § 8 ust. 4 Umowy leasingu w zw. z przepisami OWL, to jest § 4 ust. 6 zdanie drugie OWL w związku z art. 359 § 1 k.c., § 8 ust. 3 lit. b OWL w związku z art. 709¹⁵ k.c.

Gdy podstawa faktyczna powództwa oparta jest na zobowiązaniu wekslowym, którego wystawcą jest pozwany, to zgodnie z art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. na pozwanym ciążył ciężar procesowy udowodnienia, że brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa na podstawie weksla, w tym że weksel został uzupełniony niezgodnie z porozumieniem wekslowym (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2010 r. IV CSK 109/10, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 września 2012 r. VI ACa 383/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 lutego 2013 r. I ACa 19/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2013 r. I ACa 1368/12).

Co do pierwszej podstawy powództwa, tj. zobowiązania wekslowego, należy stwierdzić, że jest ona nieusprawiedliwiona co do zasady.

Podstawa prawna powództwa opiera się na art. 9 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo wekslowe (Dz. U. Nr 37 poz. 282 z późn. zm., dalej jako: „prawo wekslowe”), zgodnie z którym wystawca weksla odpowiada za przyjęcie i zapłatę na wekslu.

Podstawa faktyczna oparta jest na wekslach in blanco, o którym mowa w art. 101 prawa wekslowego, podpisanych przez J. A., który działał jako pełnomocnik pozwanego na podstawie udzielonego mu odrębnego pełnomocnictwa.

Pozwany podniósł zarzut, że w tym zakresie nie ma legitymacji biernej, ponieważ nie jest wystawcą weksla. Wskazał, że na wekslach nie ma jego podpisów.

W ocenie Sądu zarzut pozwanego nie jest trafny. Jednakże rozwijanie tej kwestii jest zbędne z uwagi na to, że weksel nie jest źródłem zobowiązania po stronie pozwanego, lecz zupełnie z innych przyczyn, aniżeli wskazywał pełnomocnik pozwanego. Jest to związane z kwestią prawa materialnego, którą Sąd, w ramach zgromadzonego materiału dowodowego, musi uwzględnić z urzędu, niezależnie od zarzutów podniesionych przez strony.

Zdaniem Sądu, weksel został wystawiony niezgodnie z prawem, gdyż w treści weksla nie wskazano, iż J. A. działa w imieniu i na rzecz pozwanego.

Zgodnie z art. 8 w zw. z art. 103 prawa wekslowego, kto podpisał weksel jako przedstawiciel innej osoby, nie będąc umocowanym do działania w jej imieniu, odpowiada sam wekslowo, a jeżeli zapłacił, ma takie same prawa, jakie by miała osoba, której jest rzekomo przedstawicielem. Zasady te stosuje się również do przedstawiciela, który przekroczył granice swego umocowania.

Prawo wekslowe nie określa pojęcia pełnomocnika i nie wskazuje, kto może podpisać weksel jako przedstawiciel innej osoby. Dlatego kwestię tę należy oceniać według przepisów prawa cywilnego.

Stosownie do art. 96 k.c. umocowanie do działania w cudzym imieniu może opierać się na ustawie (przedstawicielstwo ustawowe) albo na oświadczeniu reprezentowanego (pełnomocnictwo). Oba przypadki są postacią przedstawicielstwa, o której mowa w art. 95 k.c.

Pełnomocnictwo do podpisania weksla w cudzym imieniu wymaga **formy pisemnej pod rygorem nieważności**. Obowiązek zachowania pisemnej formy pełnomocnictwa wynika z art. 99 § 1 k.c., który stwierdza, że jeżeli do ważności czynności prawnej potrzebna jest szczególna forma, to pełnomocnictwo do dokonania tej czynności powinno być udzielone w tej samej formie. Skoro weksel jest zobowiązaniem pisemnym, to i pełnomocnictwo do zaciągnięcia takiego zobowiązania w cudzym imieniu powinno być udzielone w formie pisemnej. Pełnomocnictwo ustne jest nieważne.

W niniejszej sprawie w dniu 7 września 2010 r. D. A. udzielił J. A. pełnomocnictwa pisemnie. Pełnomocnictwo obejmowało swym zakresem zawieranie w imieniu pozwanego i na jego rzecz **ustanawiania zabezpieczeń polegającego w szczególności na: wystawiania weksli in blanco.**

Jednakże ***od pełnomocnictwa*** udzielonego przez D. A. **należy odróżnić formę i sposób podpisania weksła przez pełnomocnika.** Poprawna forma podpisywania weksła przez pełnomocnika powinna zawierać ***własnoręczny podpis pełnomocnika oraz wskazywać na stosunek pełnomocnictwa***, np. "J. A. jako pełnomocnik D. A.". Charakter przedstawicielstwa powinien wynikać z treści weksła. W samym wekslu musi być wzmianka o osobie reprezentowanej, która może być zamieszczona przy samym podpisie lub też w innym miejscu.

Orzecznictwo na temat w jaki sposób na wekslu ma się podpisywać umocowany pełnomocnik początkowo nie było jednolite. Początkowo przeważał pogląd, że pełnomocnik, który podpisuje weksel w cudzym imieniu, musi zamieścić swój własny podpis z wyrażeniem stosunku pełnomocnictwa. Ostatecznie ewolucję tę zakończyło powołane orzeczenie pełnego kompletu Izby Trzeciej SN z 19.5.1928 r. (Rw 2483/27, OSP 1928, poz. 419), w którego uzasadnieniu wyjaśniono, że "jeżeli ktoś podpisuje weksel w cudzym imieniu, to nie może umieszczać bez dodatku imienia i nazwiska zastąpionej osoby, ale musi umieścić swój własny podpis z wyrażeniem stosunku pełnomocnictwa lub zastępstwa do zastąpionej osoby. Tak też rozumie zastępstwo i art. 8 Prawa wekslowego". Za przytoczonym stanowiskiem poszła później judykatura (por. orz. SN z 19.9.1929 r., III Rw. 508/29, S.A. Lwów Bc. I 858/28, S.O. Lwów Cw. IV 1299/28, PPA 1939, poz. 28, s. 42; orz. SN z 23.5.1930 r., RW. 2663/29, OSP 1930, poz. 323). Także w piśmiennictwie powszechnie obecnie przyjmuje się, że poprawna forma podpisu pełnomocnika na wekslu powinna zawierać jego podpis, oraz wskazywać stosunek pełnomocnictwa, przy czym dodatki wskazujące na ten stosunek i wymienienie osoby reprezentowanej mogą być wyrażone w sposób mechaniczny.

Kluczową staje się kwestia, co należy rozumieć przez wskazanie w treści weksła stosunku pełnomocnictwa (zastępstwa). Chodzi o to, czy wskazanie stosunku pełnomocnictwa w treści weksła należy rozumieć jako ***konieczność zamieszczenia w dokumencie słowa "pełnomocnik"*** (ewentualnie słów "zastępca", "w imieniu...", "per procura" itp.). W doktrynie postuluje się zamieszczenie zwrotu np. "jako pełnomocnik...". Zauważa się, że występowanie w charakterze pełnomocnika musi wynikać z treści weksła. Poprawna forma podpisu pełnomocnika na wekslu powinna zawierać prócz jego podpisu wskazanie "stosunku pełnomocnictwa", które z reguły sprowadza się do zamieszczenia na wekslu wprost słowa "pełnomocnik" lub jego synonimów. W ogólniejszym ujęciu można powiedzieć, że przy podpisie z reguły musi być wyrażony stosunek przedstawicielstwa. Nie jest to konieczne tylko wtedy, gdy ze sformułowania treści wzmianki przy podpisie następnego posiadacza weksła nie mają wątpliwości, iż osoba, która ten podpis złożyła zobowiązała się nie w swoim imieniu. Wówczas bowiem byłyby podstawy do uznania, że na wekslu stosunek pełnomocnictwa został uwidoczniony (uchwała SN z 21.4.2004 r., III CZP 13/04, MoP 2004, Nr 15).

Przenosząc rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że na żadnym z weksli załączonych do akt sprawy, które zostały podpisane przez J. A. na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez D. A. w dniu 7 września 2010 r. nie wynika stosunek przedstawicielstwa w oparciu, o które J. A. podpisał weksle (k. 13 – 18). Wobec tego należy przyjąć, że J. A. nie zaciągnął skutecznie zobowiązania wekslowego w imieniu i na rzecz D. A.. Niedopuszczalne zaś było przeprowadzenie dowodów ze źródeł osobowych na okoliczność ustalenia, że J. A. podpisał weksel in blanco jako pełnomocnik D. A.. Jak trafnie zauważył Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 26 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt I ACa 389/12 „Nie jest dopuszczalne ustalenie wystawcy weksła na podstawie okoliczności "pozatekstowych", np. w oparciu o rzeczywistą wolę kontrahentów, czy też ich nawet oczywistą świadomość co do tego, w jakim charakterze występują osoby podpisujące się na wekslu. Wykładnia weksła dopuszczalna jest bowiem jedynie w granicach jego tekstu.”

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał powództwo w oparciu o zobowiązanie wekslowe za niezasadne.

Co do drugiej podstawy powództwa, tj. zobowiązania umownego, powództwo jest usprawiedliwione co do zasady i co do wysokości.

Strony łączyła Umowa Leasingu.

Stosownie do art. 709¹ k.c. przez umowę leasingu finansujący zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, nabyć rzecz od oznaczonego zbywcy na warunkach określonych w tej umowie i oddać tę rzecz korzystającemu do używania albo użytkowania i pobierania pożytków przez czas oznaczony, a korzystający zobowiązuje się zapłacić finansującemu w uzgodnionych ratach wynagrodzenie pieniężne, równe co najmniej cenie lub wynagrodzeniu z tytułu nabycia rzeczy przez finansującego.

Pozwany podniósł zarzut braków w reprezentacji powoda przy zawieraniu Umów (...). Wskazał, że Umowy zawierają jednoznaczne wskazanie, że powód jest reprezentowany przez L. Z. i J. S. (1), natomiast były podpisywane przez inne osoby: M. S., A. W., A. K. oraz J. K. (1). Stwierdził także, że przedstawione przez powoda pełnomocnictwa dla w/w osób są niewiarygodne.

Sąd nie podziela poglądu pozwanego.

Każda z Umów Leasingu w komparycji określa, że leasingodawcą jest (...) sp. z o.o. oraz wskazuje, że jest ona reprezentowana przez członków zarządu L. Z. oraz J. S. (1). Umowy te zostały podpisane przez M. S., A. W., A. K. oraz J. K. (1). Każda z tych osób legitymowała się pełnomocnictwem udzielonym przez J. S. (1) (członka zarządu) oraz T. W. (prokurenta), które upoważniały te osoby do zawierania w imieniu (...) sp. z o.o. umów leasingu (k. 104 - 107). W każdym z tych pełnomocnictw określono ograniczenia kwotowe wartości umów leasingu, które mogą być podpisywane przez pełnomocników. Wartości umów leasingu zawarte z pozwaną nie przekraczają wartości wskazanych w pełnomocnictwach.

Jak wynika z art. 38 k.c. osoba prawna działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie.

Jak wynika z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego powoda, prokura, która ujawniona jest w rejestrze jest łączna wraz z innym członkiem zarządu. T. W. jest ujawniony w tym rejestrze jako prokurent, zaś J. S. (1) jako członek zarządu (k. 11-12). Wobec tego należy uznać, że została zachowana właściwa reprezentacja ze strony powoda przy zawieraniu Umów Leasingu.

Istotne z punktu widzenia tego, czy Umowy Leasingu są ważne jest to, czy powód był właściwie reprezentowany przy zawieraniu przedmiotowych umów. Komparycja zaś jest elementem umowy o charakterze technicznym, zawierającym informacje dotyczące w szczególności stron umowy i jej przedmiotu. Nie może mieć natomiast decydującego wpływu na wykładnię umowy w zakresie składanych przez strony oświadczeń Umowy. W odróżnieniu od weksla, z treści Umowy nie musi wynikać, że osoby podpisujące Umowę działały jako pełnomocnicy, skoro niewątpliwym jest, że takie pełnomocnictwa do zawarcia Umów zostały udzielone i osoby, którym udzielono pełnomocnictwa podpisywały ją w imieniu i na rzecz powoda. Jak wynika bowiem z art. 65 § 1 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. Stosownie zaś do art. 65 § 2 k.c. w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Odnosząc tę kwestię do niniejszej sprawy, z treści umowy nie budzi wątpliwości, że powód jest stroną Umów (...) i że przy ich zawarciu był reprezentowany w różnych konfiguracjach przez pełnomocników (pracowników spółki) działających na podstawie ważnych pełnomocnictw.

Na marginesie należy wskazać, że pozwany nie przedstawił jakichkolwiek twierdzeń uzasadniających brak wiarygodności udzielonych im pełnomocnictw. W ocenie Sądu nie zachodziły jakiegokolwiek okoliczności, by te wątpliwości podzielić.

Zgodnie z art. 709¹⁵ k.c., w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia

wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu.

Stosownie do § 8 ust. 4 Umowy Leasingu do kwestii nieuregulowanych umowami stosuje się postanowienia Ogólnych Warunków oraz kodeksu cywilnego.

Natomiast zgodnie z § 8 ust. 3 lit. a OWL, w razie wypowiedzenia umowy leasingu przez Finansującego – powoda, może on żądać od Korzystającego natychmiastowego zapłacenia następujących należności (...) odszkodowania w kwocie sumy pozostałych do zapłaty rat leasingowych netto oraz wartości wykupu, pomniejszonych w drodze zdyskontowania, o ile Korzystający zwróci w żądanym terminie przedmiot leasingu. Wysokość dyskonta ustala się na stopę określoną w § 4 ust. 2 pkt 2.2 umowy leasingu z zastrzeżeniem § 4 ust. 3 i 5 OWL, obowiązującą w dniu rozwiązania umowy.

W przypadku sprzedaży przedmiotu leasingu przez Finansującego, należności wymienione w tym punkcie zostaną pomniejszone o 90% kwoty uzyskanej z tytułu sprzedaży przedmiotu leasingu, nie więcej jednak niż do wysokości tych należności. W przypadku zaś oddania przedmiotu leasingu innemu podmiotowi w leasing, należności te zostaną pomniejszone o 90% podstawy wyliczania rat leasingowych ustalonej w nowej umowie leasingowej, jednakże nie więcej, niż do wysokości tych należności.

Powód żąda od pozwanego zapłaty odszkodowania na podstawie Umowy (...) w wysokości 67 325,98 zł (tytułem niezapłaconych umową rat przyszłych), na podstawie Umowy (...) w wysokości 106 077,91 zł (tytułem niezapłaconych umową rat przyszłych), z tytułu Umowy (...) w wysokości 46 338,14 zł (tytułem niezapłaconych umową rat przyszłych) oraz z Umowy (...) w wysokości 33 514,43 zł (tytułem niezapłaconych umową rat przyszłych). Wysokość tych świadczeń potwierdzona jest fakturami VAT załączonymi do akt sprawy (k. 64 – 74)

Pozwany nie podniósł żadnych zarzutów, co do wysokości tych świadczeń, ani sposobu ich wyliczenia, w związku z tym, Sąd na podstawie art. 230 k.p.c., uznał, te fakty przez pozwanego za przyznane, mając na uwadze wyniki całej rozprawy.

Pozwany podniósł zarzut spełnienia świadczenia do wysokości 108 455,87 zł. Na potwierdzenie tego zarzutu nie przedstawił jednak żadnych dowodów.

Zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Od strony procesowej ciężar dowodu został ujęty przez ustawodawcę w art. 232 zd. pierwsze k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Z powyższego wynika, po pierwsze, że w obecnym stanie prawnym w procesie cywilnym postępowanie dowodowe jest, co do zasady, kontrydiktoryjne, po drugie, że negatywne konsekwencje nieudowodnienia pewnych okoliczności w sprawie obciążają tego, kto z tych okoliczności wywodził skutki prawne.

Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy należy stwierdzić, że to pozwany powoływał się na okoliczność spełnienia świadczenia do wysokości 108 455,87 zł i to na nim spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie.

W związku z powyższym, zarzut spełnienia świadczenia do wysokości 108 455,87 zł nie zasługiwał na uwzględnienie jako nieudowodniony.

Żądanie odsetek skapitalizowanych jest zasadne.

Powód żąda odsetek ustawowych od kwoty 253 395, 77 zł od dnia 29 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty. W żądaniu tym zawiera się także żądanie odsetek od skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości 139, 31 zł.

Podstawa prawna powództwa w tym zakresie oparta jest na art. 481 § 1 k.c., w zw. z art. 359 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 482 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 359 § 1 k.p.c., odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Zgodnie z § 4 ust. 6 zd. drugie OWL, w przypadku nieterminowego wnoszenia płatności naliczane będą odsetki w wysokości dwukrotności stawki odsetek ustawowych.

Powód żąda od pozwanego zapłaty odsetek z tytułu Umowy (...) w wysokości 139,31 zł.

Pozwany nie podniósł żadnych zarzutów, co do wysokości tych świadczeń, ani sposobu ich wyliczenia, w związku z tym, Sąd na podstawie art. 230 k.p.c., uznał, te fakty przez pozwanego za przyznane, mając na uwadze wyniki całej rozprawy.

Zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Sąd uznał, że żądanie odsetek ustawowych od kwoty 253 256, 46 zł od dnia 29 stycznia 2014 r., jest zasadne, gdyż pozwany był wzywany do zapłaty kwot składających się na tę należność pismami z dnia 10 lipca 2012 r. (k. 56 – 62), doręczonymi w dniu 17 lipca 2012 r. (k. 63).

Sąd uznał żądanie odsetek ustawowych od kwoty 139, 31 zł od dnia 29 stycznia 2014 r., z uwagi na to, że zgodnie z art. 482 § 1 k.c., odsetek od skapitalizowanych odsetek można żądać dopiero od dnia wytoczenia powództwa o nie, co nastąpiło w dniu 4 lutego 2014 r. (prezentata k. 3).

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji, oddalając powództwo w części.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., gdyż pozwany przegrał sprawę w całości.

Na koszty procesu poniesione przez powoda w kwocie 19 889,00 zł składają się kwota 5 359,00 zł obejmująca koszt opłaty stosunkowej od pozwu w wysokości 12 672,00 zł, kwota 7 200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (§ 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. 2013, poz. 490)) oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR del. Przemysław Feliga

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)